

In de schoenen van.....John Wildenberg

Van wie zijn deze voeten?

John Wildenberg! Innovatief en bevolgen sociaal werker bij Farent in 's-Hertogenbosch, papa van twee kleine kinderen en ook nog [eens schuldhulpverlener van het jaar 2020!](#) Hij heeft afgelopen zomer de Bossche Talent Week 'opgespiced' met zijn Escaperoom "De schulden escape", waarin jongeren al puzzelend in een oude Amerikaanse Schoolbus wijzer worden over geldzaken.

Wij waren hierdoor nieuwsgierig geworden naar wie die John nou toch is en hebben hem gestrikt voor "In de schoenen van ..."

En waarom John dan hier zónder schoenen op de foto staat wordt verderop wel duidelijk.

Wat zei je vroeger dat je later wilde worden?

"Nou, dat zal iets in de lijn van de bekende overheidsberoepen geweest zijn. Ik wilde wel politieagent worden of het leger in. Het had ook niet veel gescheeld of ik had ook echt in het leger gezeten! Ik had de MBO opleiding Sport & Bewegen gedaan, dus het leek me wel tof om dit in het leger als sportinstructeur te kunnen gaan uitoefenen. Het avontuur trok me heel erg. Bij warm weer training in Spanje en bij koud weer training in de bergen van Zwitserland! Ik was ook door bijna alle testen en keuringstribunalen met officieren heen, maar op het einde bleef het net hangen op een klein medisch dingetje. Best jammer, maar geen onoverkomelijk gemis. Want als er een deur dicht gaat, gaan er weer twee deuren open!" zegt hij lachend als ras optimist.

Hoe verliep jouw loopbaan?

John was een trage starter. Na de basisschool ging hij naar de brugklas havo/vwo. Daar bleek in het 1^e jaar al dat hij moeite had met de talen. Hij werd een 'bespreekgeval' en moest naar het vmbo. Daar is hij met twee vingers in de neus, al sportend doorheen gerold. John was namelijk een fanatiek judoka (blote voeten!). "Daar wilde ik wel iets mee doen! Ik gaf al les in judo zwemmen, fitness op onze sportschool." Het onderwijzen zat er bij hem dus al vroeg in. "Ja, ik ben in de basis een lesgever. Ik help mensen graag en sta ze graag bij als ze iets nieuws of moeilijks moeten leren." Na het vmbo rondde hij ook met succes zijn mbo af. Tijdens zijn stage bij de tbs-kliniek in Eindhoven (De Catamaran) gaf hij sportlessen. "Ik had toen al interesse in de bijzondere wereld van gedwongen hulp. Ook hier trok het avontuurlijke mij weer aan. Daar groeide de wens om te kijken hoe je mensen ook op andere manier kan helpen, buiten sport om. En mijn vriendinnetje uit die tijd hielp ook een handje mee bij dit stuk van mijn loopbaan. Zij studeerde namelijk maatschappelijk werk. Daar had ik nog nooit van gehoord, maar paste wel goed bij wat ik interessant vond. "Het balletje rolde daardoor verder die kant op. "Het was dus een beetje toeval, maar waar het hart van vol is, ga je toch wel naar toe." Begaan zijn bij anderen en anderen willen helpen vormen de kern van zijn loopbaan. In het laatste jaar van zijn driejarige hbo Social Werk opleiding liep hij stage in de Bredaase gevangenis bij de re-integratieafdeling PTC (Penitentiair Trajecten Centrum, dagdetentie,

red.). “Die doelgroep vond ik super om mee te werken en qua schuldenproblematiek zit je daar ook dicht bij het vuur.”

Na het behalen van zijn hbo, waren er als gevolg van de recessie weinig banen beschikbaar. Dus rolde Johns pad verder uit in een Master sociale wetenschappen, Jeugdstudies in Utrecht.

“Daarna solliciteerde ik bewust naar een functie **met de voeten(!)** in de klei.” Dat bracht hem bij Juvans (nu Farent), waar hij kon zien en leren hoe het maatschappelijk werk echt werkte.

Algemeen maatschappelijk werk bleek pittiger dan gedacht, het werken met mensen in hun eigen leefwereld was veel complexer dan motiveren van mensen in de gevangenis. “Je staat veel dichterbij de mensen, er zat veel uitdaging in. Ik was ook echt blij om als algemeen maatschappelijk werker te beginnen en me van daaruit te gaan specialiseren richting Jeugd. Werken met risicojongeren, dat vond ik erg interessant.” Vervolgens kwam de kans om in de specialistische GGZ bij de Viersprong aan de slag te gaan. Jongeren en hun gezin via Multi Systeem Therapie intensief begeleiden om uithuiszetting te voorkomen. Een hele pittige, uitdagende baan.

“En toen kwam onze dochter en werd het op twee fronten erg pittig. Je moet thuis kunnen opladen om dat zware werk te kunnen doen. Die stabiele basis was er toen niet, wat maakte dat ik terug naar Farent ging, terug naar mijn andere passie, financiële hulpverlening. Dat puzzelen en kijken met welke beschikbare ingrediënten je mensen met geldproblemen het beste kunt helpen. Dat is echt een ontzettende ingewikkelde wereld. Naarmate je er meer verstand van krijgt, ga je steeds meer hulpmethoden zien en ook inzien dat je soms heel creatief moet zijn om complexe problemen op te lossen. Samenwerken met fondsenwerforganisaties en filantropische instellingen als de [LINDA Foundation](#) bijvoorbeeld.” Deze baan stimuleert John ook om maatschappelijke vraagstukken vanuit verschillende kanten aan te pakken. Niet enkel cliënten met hun zorgen helpen, maar ook aan de boom rammelen bij de overheid om misstanden aan te kaarten en oplossingen voor preventie te bedenken. Daar is bijvoorbeeld de [Schulden Escaperoom](#) in een oude schoolbus uit voortgekomen.

Zou je jezelf omschrijven als een ondernemend type?

“Ik denk het wel, bepaalde aspecten heb ik wel, maar zeker niet allemaal. Ben best creatief, heb voortdurend ideeën, bijvoorbeeld die Escaperoom. Dan spookt er van alles door mijn hoofd, sommige ideeën grijp ik dan vast en ga ik concreet maken. Veel ook niet hoor.” zegt hij lachend. “Ik hou van filosoferen, brainstormen, innoveren over wat van meerwaarde zou kunnen zijn. “Ik weet nog dat ik in de trein zat van school naar huis en dat ik dan bijvoorbeeld filosofeerde over een boodschappendienst bij een bejaardenhuis. Het meeste laat ik dan gaan, maar steeds vaker wil ik het waar maken.”

“Een echte netwerker ben ik ook niet. Ik stap niet zomaar op mensen af. Vaak ben ik degene die iemand helpt, daar zit mijn drijfveer ook echt, om andere mensen verder te brengen.”

Als je een dier zou zijn, welk dier zou je dan willen zijn?

“Een vogel, doe maar een kolibrie 😊, omdat je dan kunt vliegen. Dat staat voor vrijheid. Gaan waar je wil gaan, veel dingen bekijken, observeren, leren, je voordeel mee doen, anderen ermee helpen.”

Wat zou je later willen worden?

“O, dat vind ik heel moeilijk. Toen ik op de opleiding zat, had ik wel een pad voor mezelf bedacht, maar toen ik kinderen kreeg, ging ik meer in het moment leven. Nu zie ik wel wat er op mijn pad komt. Ik denk ook dat het niet altijd goed is als je er heel hard naar op zoek gaat. Vroeger werkte ik sowieso meer vanuit mijn hoofd en nu vanuit mijn hart.” Dat lijkt ook wel een logische ontwikkeling, komen we al pratend achter. John besluit met een mooie levenswijsheid voor ons:

“Je komt pas toe aan kiezen vanuit je hart, door eerst te beginnen met kiezen vanuit je hoofd. Dingen gaan ervaren, kijken wat je leuk vindt, je mind open houden en dan kom je er vanzelf achter waar je hart naar uitgaat.” ♥

Als er één deur dicht gaat, gaan er twee deuren open

John Wildenberg

23 oktober 2020, Femke Gijsbers in gesprek met John Wildenberg.

NB: In december 2020 zijn John en zijn EscapeRoom ‘in het wild’ te bewonderen bij het Van Maerlantcollege. Mocht je daar meer over willen weten, [check dan: www.powerup073.nl/geld-moet-rollen](http://www.powerup073.nl/geld-moet-rollen)